

زمینه های خانواده پدرتباری

۷ شهریور ۱۳۹۵ ساعت ۱۹:۰۷

در سیستم پدرتباری کوشش بر این است که حجم خانواده همیشه رو به افزایش باشد و از قطع نسل فرزندان ذکور سخت در هراسند، زیرا دوام و بقای خانواده و آتش خانه {اجاق} را تنها به واسطه ادامه ی نسل فرزندان ذکور می دانند.

جوان و تاریخ- سبک زندگی

اگر از سالهای اخیر بگذریم، آنچه در فرهنگ سنتی ما همیشه مورد توجه بوده است، خانواده پرجمعیت است. خانواده پرجمعیت به نوعی امنیت را برای خود به ارمغان می آورد و آن را در مقابل گروه های دیگر حفظ می کرد. اگرچه در این خانواده فرزند پسر بسیار بیشتر از فرزند دختر دارای اهمیت بوده است.

«در ساختار اجتماعی ایلات و عشایر ایران که بر اساس نظام و قاعده پدر تباری استوار است، عناوینی چون دودمون، تیره، اولاد، هوز، تخماره و مالمه هسته های اصلی تشکیل دهنده طایفه و ایل هستند، خویشاوندان حقیقی هم تبارند. حق بهره برداری از آب، زمین و مرتع غالباً منوط به عضویت در گروه های خویشاوندان نسبی، یعنی داشتن رابطه ی همخونی با اعضای گروه است و علی رغم اختلافات اجتماعی بین آنها، در مقابل واحدهای عشایری دیگر واکنش مشترک نشان می دهند. از این رو در سیستم پدر تباری کوشش بر این است که حجم خانواده همیشه رو به افزایش باشد و از قطع نسل فرزندان ذکور سخت در هراسند، زیرا دوام و بقای خانواده و آتش خانه [اجاق] را تنها به واسطه ادامه ی نسل فرزندان ذکور می دانند.»^۱

۱- حمید عامریان و امید شیوا، شناخت فرهنگ و اقوام ایران زمین، تهران، سازمان انتشارات جهاد دانشگاهی، ۱۳۹۰، ص ۶۰

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۲۲۱۴۸/پدرتباری-خانواده-های-زمین/۲۲۱۴۸>